

Kronika parafialna

1 września – rozpoczęliśmy nowy rok szkolno – katechetyczny. Wieczorna Msza Święta sprawowana w intencji ofiar II Wojny Światowej.

6 września – pielgrzymi, którzy wędrowali w tym roku na Jasną Górę pod przewodnictwem księdza Marcina, mieli swoje popielgrzymkowe spotkanie w salce katechetycznej.

11 września – o godzinie 19 młodzi naszej parafii spotkali się na specjalnej Mszy Świętej, której przewodniczył ksiądz Damian.

13 września – grupa pielgrzymów z księdzem Krzysztofem udała się autokarem na odpust Matki Bożej Królowej Pomorza do Piaseczna.

14 września – obchodziliśmy nasz tradycyjny odpust Podwyższenia Krzyża. Podczas sumy odpustowej sprawowanej przez Księdza Biskupa Diecezjalnego został odczytany specjalny dokument Stolicy Apostolskiej, który powiększa możliwości uzyskiwania odpustów zupełnych w naszym Sanktuarium.

16-18 września – dzieci naszej parafii przeżywały triduum ku czci świętego Stanisława Kostki.

19 września – przeżyliśmy odpust Matki Bożej Bolesnej. Główne uroczystości miały miejsce na Placu Jana Pawła II, a przewodniczył im Ksiądz Biskup Diecezjalny.

Pismo Parafii Świętej Trójcy w Kościerzynie

GWIAZDA PRZEWODNIA

Październik 2009

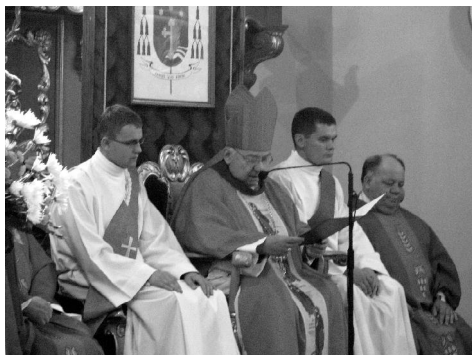
„Salus Populi et Romani” - Wizerunek z Bazyliki Matki Bożej Większej w Rzymie

GWIAZDA PRZEWODNIA

Wydawca: Parafia Świętej Trójcy w Kościerzynie,
Plac Jana Pawła II 1, 83-400 Kościerzyna
Redaktor: Ks. Krzysztof Wilkowski
Do użytku wewnętrznego Kościoła

Chwila wspomnień

Jedną z naszych parafianek powiedziała niedawno, że bardzo lubi przychodzić do swojego parafialnego kościoła, ponieważ dzieje się tam wiele ciekawych rzeczy. Nietrudno więc

przyznać jej rację, jeśli spojrzeć chociażby na to, co działo się w minionym miesiącu września. Początek września to oczywiście czas inauguracji nowego roku szkolnego i katechetycznego oraz modlitwy w intencji ofiar drugiej wojny światowej. Od tego roku pragniemy zaprosić młodzież do uczestnictwa w specjalnej Mszy Świętej, w każdy drugi piątek miesiąca o godzinie 19. Pierwsza Msza cieszy się dość sporym zainteresowaniem młodych. Mamy nadzieję, że z każdym miesiącem będzie ich przybywać coraz więcej.

Odpust Podwyższenia Krzyża Świętego na długo zapisze się w pamięci mieszkańców naszej parafii. Tego bowiem dnia, przewodniczący kościelnym uroczystościom Ksiądz Biskup Diecezjalny Jan Bernard Szlaga, odczytał specjalny reskrypt Penitencjarii Apostolskiej. Reskrypt dotyczy możliwości uzyskania odpustu zupełnego w następstwie więzi duchowej, która powstała między Sanktuarium Mat-

ki Bożej Królowej Rodzin a Bazyliką Papieską Najświętszej Maryi Panny Większej w Rzymie, pierwszą wiatynią poświęconą Najświętszej Bożej Rodzicielce.

Na mocy specjalnych przywilejów, otrzymanych od Ojca Świętego, Penitencjarii Apostolskiej udziela odpustu zupełnego pod zwykłymi warunkami dla biorących udział w nabożeństwach w kościelnym sanktuarium w następujące dni:

- w dniu tytułu Bazyliki Liberiańskiej - 5 sierpnia

- w dzień tytułu samego Sanktuarium

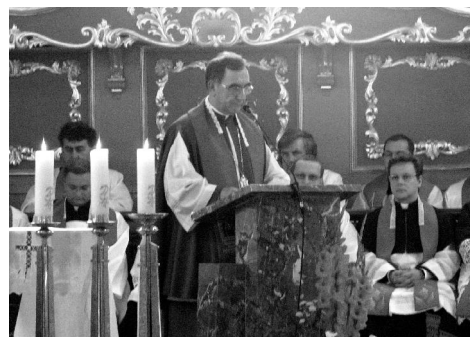
- w liturgiczne wspomnienie Najświętszej

Maryi Panny

- raz w roku w dniu wybranym dowolnie przez jakiegokolwiek wiernego

- w dniu przybycia w grupie pielgrzymkowej do kościelnego sanktuarium

Tegoroczny odpust Podwyższenia Krzyża Świętego - jak zauważył Ksiądz Biskup -

był swoistego rodzaju preludium do zbliżających się uroczystości 800-lecia istnienia parafii Świętej Trójcy oraz czterechsetlecia pobytu kopii obrazu Matki Bożej Ćnieźnej w Ko-

Sakrament Chrztu *ew. przyjęli...*

Klaudia Landowska,
córka Krzysztofa i Barbary
Fabian Litwin,
syn Piotra i Iwony
Jan Dargacz,
syn Tomasza i Magdaleny
Dominik Giżewski,
syn Piotra i Moniki
Magdalena Szymichowska,
córka Sławomira i Wiolety
Jessica Polak,
córka Szymona i Ireny
Ignacy Dydjow,
syn Mariusza i Jarosławy
Oskar Kuchnowski,
syn Grzegorza i Wiesławy
Julia Zwara,
córka Rafała i Haliny
Kacper Niklas,
syn Andrzeja i Justyny
Jakub Pałasz,
syn Radosława i Magdaleny
Mirosław Dobek,
syn Łukasza i Weroniki
Arkadiusz Balewski,
syn Kamila i Anny
Gracjan Walkowski,
syn Piotra i Angeliki
Łucja Rzyska,
córka Stanisława i Hanny
Szymon Zielke,
syn Tomasza i Beaty

Patrycja Kryzel,
córka Grzegorza i Aleksandry
Piotr Sosnowski,
syn Kamila i Justyny
Bartłomiej Plottke,
syn Łukasza i Lucyny
Antoni Migiel,
syn Macieja i Andżeliki
Szymon Król,
syn Janusza i Joanny
Maja Tynda,
córka Seweryna i Beaty
Julia Masłowska,
córka Łukasza i Justyny
Sebastian Zabrocki,
syn Dariusza i Anny
Eryk Polak,
syn Aleksandra i Magdaleny
Sonia Kropkowska,
córka Jana i Moniki
Katarzyna Kamińska,
córka Kazimierza i Justyny
Bartłomiej Kurszewski,
syn Roberta i Justyny
Wiktor Piaskowski,
syn Arkadiusza i Anety
Lena Mielewczyk,
córka Romana i Aldony
Lilianna Jeszka,
córka Roberta i Magdaleny
Michalina Majkowska,
córka Piotra i Małgorzaty

troski o nie. Ruch Światło - Życie jest darem dla rodzin. Może nie wszystkim dane jest zrozumieć charyzmat tego Ruchu, lecz człowiek potrzebuje Wspólnoty i w niej łatwiej buduje życie Boże. Dziękując Maryi za łaski nam dane, prosimy jednocześnie, abyśmy na nowo pragnęli żyć charyzmatem Ruchu Światło - Życie, gdzie Jezus jest światłem przenikającym nasze drogi. Abyśmy kochali Kościół i dokładając stałej troski wzrastali w formacji. Formacja to dojrzałe stawanie w prawdzie przed Bogiem, przed bliźnim i przed sobą. O tym przesłaniu przypomniał nam w homilii ks. Przemysław Szulc. Mówiąc, że Miłość to umiejętność, a Bóg jest gwarancją wolności. Komu mogę zaufać? Komu wierzyć? Cóż może ocalić, jak nie Miłość. Przybywamy, aby w zjednoczeniu z Sercem Matki zanosić prośby i modlitwy za nas i za kapłanów. W rozpoczynającym się Roku Kapłańskim trzeba nam błagać o świętych kapłanów i modlić się za tych, którzy jak my wszyscy gubią się czasami. Bogu niech będą dzięki za dar Matki Kościoła. Bogu niech będą dzięki za tych, których zawołał po imieniu i którzy odpowiedzieli na Jego wołanie wybierając święte powołanie służby w Kościele. Być może świat inne wzorce podpowiada, lecz tylko jedna droga jest prawdziwa i to jest powód by iść do Maryi, dziękować, błagać i łaskę uprosić. Zjednoczeni z Bogiem radość odczuwamy. Jak dobrze nam razem być u Dobrej Mamy”.

Sakrament małżeństwa zawarli...

Łukasz Wegner i Kornelia Reszczyńska
 Bartłomiej Biber i Ewa Bronk
 Markus Lindler i Małgorzata Zielińska
 Waldemar Narloch i Bożena Wica
 Rafał Nieznański i Małgorzata Kerlin
 Jarosław Plichta i Magdalena Szczepańska
 Krzysztof Rekowski i Anna Krapkowska
 Karol Jutrzenka Trzebiatowski i Lucyna Reszka
 Łukasz Zieliński i Hanna Kerlin
 Waldemar Doczyk i Marta Wroniewska
 Marian Laska i Dorota Formela
 Łukasz Masłowski i Justyna Sikorska
 Rafał Górski i Natalia Kiepin
 Łukasz Nosek i Sabina Werra
 Adam Czech i Magda Babińska
 Krystian Breski i Beata Reclaf
 Leon Bonik i Bernadeta Marcholewska
 Paweł Klawikowski i Barbara Kubiszewska
 Robert Kurszewski i Justyna Sebastianowicz

Odeszli do Pana...

Lidia Gierszewska, ul. Kartuska, I. 77
 Irena Pfeiffer, ul. Świętojańska, I. 86
 Anna Rekowska, ul. Reymonta, I. 85
 Marianna Armatowska, ul. Wita Stwosza, I. 95
 Stefan Eosiński, Lizaki, I. 75
 Jarosław Dering, ul. Kolejowa, I. 43
 Ludwika Biernat, ul. Kasztanowa, I. 71
 Wanda Pobocka, ul. Staszica, I. 90

œierzynie. Tradycyjnym dope³nieniem uroczystoœci odpustowych by³a droga krzy¿owa ulicami miasta z udziałem kap³anów, sióstr zakonnych i licznie zgromadzonych wiernych. Po zakoñczonej drodze krzy¿owej w Sanktuarium Matki Bo¿ej Bolesnej odby³ siê monta¿ s³owno - muzyczny „Kocham ciê ¿ycie”, przygotowany przez Ko³o Przyjació³ ycia.

Bardzo cieszymy siê z du¿ej frekwencji dzieci na tradycyjnym Triduum ku czci Œwiête-

go Stanis³awa Kostki. Triduum jak zwykle by³o wspaniale przygotowane i bez w¹tpienia nikt na nim nie móg³ siê nudziæ. W tym miejscu chcielibymy bardzo serdecznie podziękowaæ wszystkim, którzy pomogli w przygotowaniu tych re-kolekcji dla dzieci.

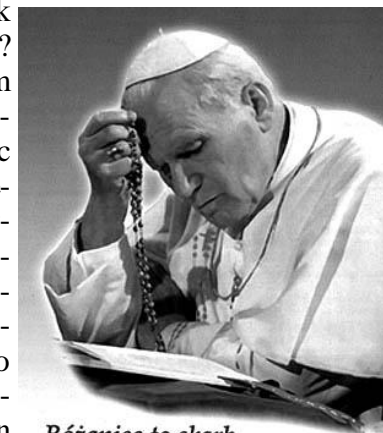
Trwa miesi¹c paŹdzier-nik, a wiêc zapraszamy na nabo¿eñstwa ró¿añcowe do koœcio³a oraz do odmawiania ró¿añca w rodzinach.

Ks. Krzysztof

Tajemnica Ró¿añca Œwiêtego

Wielu z nas zadaje sobie w tych dniach pytanie: co sprawia, że ta prosta, a zarazem pełna głębi modlitwa, często dla nas trudna, a niekiedy nawet niezrozumiała, cieszy się tak wielką popularnością? Wśród rozmaitych form modlitw obecnych w Kościele katolickim Różaniec zdobył w ciągu wieków nie spotykaną wręcz popularność. Odegrał w życiu Kościoła od czasów średniowiecza ogromną rolę historyczną, przyczyniając się do rozwoju pobożności maryjnej i pogłębienia wiary. Jan Paweł II w liście apostołskim „Rosarium Virginis Mariae” stwierdził, że modlitwa różańcowa jest: „modlitwą umiłowaną przez licznych świętych; modlitwą o wielkim znaczeniu; modlitwą

przynoszącą owoce świętości; modlitwą dobrze osadzoną w duchowości chrześcijańskiej; modlitwą, która, choć ma charakter maryjny, jest modlitwą o sercu chrystologicznym” (RVM, 1).

Różaniec to skarb, który trzeba odkryć.

Jan Paweł II, papież

Różaniec, podzielony na cztery części: radosną, światła, bolesną i chwalebna, stanowi swoiste streszczenie Ewangelii, ukazując zbawcze działanie Boga w Jezusie Chrystusie. Papież Jan Paweł II, widząc potrzebę uzupełnienia modlitwy różańcowej o nowe tajemnice, napisał: „Aby różaniec w pełniejszy sposób można było nazwać «streszczeniem Ewangelii», jest zatem stosowne, żeby po przypomnieniu Wcielenia i ukrytego życia Chrystusa (tajemnice rado-

sne), a przed zatrzymaniem się nad cierpieniami męki (tajemnice bolesne) i nad triumfem zmartwychwstania (tajemnice chwalebne) rozważać również pewne momenty życia publicznego o szczególnej wadze (tajemnice światła)” (RVM, 19).

W części radosnej Różańca modlący kontempluje tajemnicę

poczęcia Jezusa z Ducha Świętego (zwiastowanie), niesienia poczętego w łonie Maryi do św. Elżbiety (nawiedzenie), narodzenia w stajni betlejemskiej, ofiarowania i znalezienia w świątyni. Kontemplacji wspomnianych tajemnic powinna towarzyszyć radość „z wydarzenia Wcielenia”. Wierzący, rozważając wymienione wydarzenia zbawcze, sam uczy się – jak stwierdził Jan Paweł II – „sakralnego charakteru ludzkiego życia”, a także poznaje „pierwotną prawdę o rodzinie” (RVM, 25).

W części zwanej tajemnicami światła rozważa się misterium Jezusa przyjmującego chrzest w Jordanie, objawiającego swoją Boską moc na weselu w Kanie Galilejskiej, głoszącego Królestwo Boże i wzywającego do nawrócenia, przemieniającego się na górze Tabor, ustanawiającego w Wieczerniku Eucharystię. W tych tajemnicach modlący duchowo spogląda na Oblicze Chrystusa, które odsłania się w Jego ziemskim życiu, czyli w czasie, kiedy prze-

mierzał On palestyńską ziemię jako „światłość świata” (J 8,12). Wraz z tajemnicą Wcielenia, która w pełni odsłania się w publicznej działalności Chrystusa, w Osobie Syna Bożego już nadeszło królestwo Boże. Do jego poszukiwania, poznawania i budowania zostaje zaproszony każdy ochrzczony.

W części bolesnej kontemplacyjne spojrzenie ogarnia Jezusa modlącego się w Ogrodzie Oliwnym, okrutnie biczowanego, obleczonego w koronę cierniową, dźwigającego na ramionach krzyż i ukrzyżowanego na Golgocie. Tajemnice bolesne odsłaniają największe poniżenie Boga-Człowieka, który przez ten fakt objawia nam i uczy nas bezinteresownej miłości. Tajemnice te pozwalają także odkrywać wartość i sens ludzkiego cierpienia, które przeżywane z wiarą nabiera zbawczego wymiaru.

W części chwalebnej wierzący kontempluje tajemnicę zmartwychwstania Jezusa, Jego wstąpienia do nieba, zesłania Ducha Świętego, wzięcia do nieba Maryi i ukoronowania Jej chwałą niebieską. Tajemnice te pozwalają wierzącemu wyjść „poza ciemność męki i utkwic wzrok w chwale Chrystusa Zmartwychwstałego, by odkryć na nowo motywy swojej wiary oraz dostrzec cel, do którego każdy z nas jest wezwany” (RVM, 20-23).

PIELGRZYMKA KOŚCIOŁA DOMOWEGO DO SIANOWA

W tym roku po raz 22 przeżywalismy Dzień Wspólnoty Ruchu Światło – Życie w rejonie kartusko-kościerskim, w którym brali udział oazowicze z Kartuz, Goręczyna, Somonina, Kościerzyny, Nowej Karczmy, Lipusza, a nawet z Lęborka, Czerska, Bytowa i Pelplina. Na początek wyruszyliśmy na dziękczynną pielgrzymkę rodzin z Kartuz do Sianowa. Trasa liczyła 13 km. W Pielgrzymce do Królowej Matki szli pielgrzymi w różnym wieku. Oto wspomnienia jednego z pielgrzymów.

„Droga do Matki nigdy nie jest zbyt długa. Droga do tej, która kocha i czuwa nad nami, która nigdy nie opuszcza, darząc swymi łaskami, która zna nasze serca i troską otacza, droga do Maryi – zawsze się opłaca. W dziękczynnej pielgrzymce wędrują pielgrzymi, do Matki, co Królową na Kaszubskiej Ziemi. Do Tej, która zna nas, kocha nieustannie. Jakże nie dziękować Przenajświętszej Pannie? Idąc widzę obrazy stworzone przez Pana, piękna to kraina barwami utkana. Kaszubskie szlaki kwieciami ozdobione. Lasy, które szumią pieśń pochwalną ziemi. Pola i łąki zielenią stro-

jone. Chabry i maki i rumianki białe, wszystkie dla Ciebie Sianowska Mateńko, kwitną i żyją Bogu dając chwałę. Ptaki mówią dźwięczną nucą pieśń na nieba ornamentem, śpiewają Matce Bo-

żej piosenkę w podzięce. Jakże czasami człowiek, tak umiłowany, Boga smuci, zamykając serca swego bramy? Chcę rozważyć słowa, co w drodze krzyżowej Bóg do mnie posyła. Jakby chciał za-

pytać – Czy serce gotowe? Czy życiem swym będę pokornie służyła? I przy stacji drogi, co krzyżem znaczone, rozpostarł Bóg Człowiek zbawienia ramiona. I jasno postrzegam, iż Miłość to czyni, że się niewinny za winnego wini. Gdy na Miłości Wcielonego Słowa wszystko, co masz postawisz, życia nie przegrasz i duszę swą zbawisz.

Paciorki różańca wszyscy wzięli w dłonie i z pozdrowieniem idą w dalszą drogę, do miejsca, które wcześniej ukochała, do świątyni, którą Królowa wybrała. Stajemy wobec Matki, gdzie ciepło rodzinne, stajemy wszyscy razem we wspólnocie Kościoła. I trzeba wyraźnie sobie uświadomić, że nie zbudujemy życia religijnego i duchowego bez stałej

– Co to oznacza?

Aby zrozumieć naukę Kościoła na temat odpustów, trzeba sobie koniecznie uświadomić, że grzech ma podwójny skutek.

Grzech ciężki pozbawia nas komunii z Bogiem, a tym samym zamyka nam dostęp do życia wiecznego, którego pozbawienie nazywa się „karą wieczną” za grzech.

Jak zauważyliśmy wcześniej, popełnijąc grzech ciężki – grzech śmiertelny – zachowujemy się tak, jakbyśmy powiedzieli Bogu „nie, dziękuję”

na Jego propozycję pójścia do nieba. Skoro daje nam wolną wolę, to naprawdę pozwala nam wybrać albo odrzucić siebie i szanuje naszą decyzję.

– A co z drobnymi grzechami? Każdy grzech, nawet powszedni, powoduje „nieuporządkowane przywiązanie do stworzeń”. Oznacza to, że kochamy przedmioty bardziej niż Boga i bliskich nam ludzi. Takie nieuporządkowane przywiązanie do stworzeń wymaga oczyszczenia, albo

na ziemi, albo po śmierci, w stanie nazywanym czyśćcem.

– Dlaczego?

Powtórzmy, że każdy grzech w taki czy inny sposób oznacza przedkłada nie pieniądze, władzę, przyjemności i wszelkich tego typu rzeczy ponad Boga i bliźniego. Nie oznacza to, że pieniądze, władza, przyjemności czy inne rzeczy są same w sobie złe, cho-

ciaż mogą się takie okazywać, w zależności od tego, jak ich użyjemy lub pozwolimy, by one nami kierowały. Katechizm wyjaśnia, że

takie oczyszczenie uwalnia człowieka od tego, co nazywamy „karą doczesną” za grzech. Obydwie kary – tu, na ziemi, i w czyśćcu – nie mogą być traktowane jako rodzaj zemsty, którą Bóg stosuje z zewnątrz, ponieważ wypływają one jakby z samej natury grzechu.

Nawrócenie, które pochodzi z „żarliwej miłości”, może doprowadzić do całkowitego oczyszczenia grzesznika, tak że nie pozostaje już żadna kara do odpokutowania. [Por. KKK 1472]

Poniżej drukujemy dokumenty, na mocy których w naszym Sanktuarium będzie można zyskiwać kolejne odpusty zupełne

PENITENCJARIA APOSTOLSKA

Prot. Nr 531/09/I

OJCZE ŚWIĘTY

Ks. Marian Szczepiński, proboszcz Kościelnej Parafii Świętej Trójcy, czyli Sanktuarium Najświętszej Maryi Panny, mając poparcie Jego Ekscelencji Biskupa Pelplińskiego, Jego Ekscelencji Kardynała Archiprezbitera Papieskiej Bazyliki Większej, który przedstawia Waszej Świętobliwoci pokorne prośby, ażeby byś skaskaw udzielić daru odpustu zupełnego dla wiernych, którzy będą pobożnie nawiedzać to Maryjne Sanktuarium. Wierni mają bowiem zwyczaj nawiedzać wspomniane sanktuarium, darząc uczuciem swojej pobożności Najświętszą Maryję Pannę, czczoną tam jako Królowa Rodzin i dobrze wiedzą, że mogą stać się uczynkami szczerej pobożności, która prowadzi do poprawy życia i do pogłębionego postępu w cnotach, wzmacnia wiary, nadziei i miłości wobec Boga i braci, stać się może przyczyną moc daru odpustu, który wymaga, aby zostało usunięte jakiegokolwiek przywiązanie do grzechu, dzięki czemu będzie też w duszy wzrastała prawdziwa i żywa pobożność. To wszystko jako oczekiwane przez wiernych niech pomogą osiągnąć ci, którym Sanktuarium zostało powierzone, ażeby zapewnili odpowiednią liczbę spowiedników.

Duchowa zaopiecznia przez prośby i dobre czyny w świątyni z Pierwszą Maryjną Świętynią, na wzór której został udzielony odpust, stworzy wspólnotę duchową i więź synowską pomiędzy prosiącymi o tę skaskę, a Waszą Świętobliwocią. Niech umocni się zmysł katolickiej jedności, a więc przede wszystkim owa więź dana wiernym, kiedykolwiek będą się w tym kościele gromadzić. A Bóg niech udzieli swojej skaski.

Dnia 3 lipca 2009

Penitencjaria Apostolska, na mocy specjalnych przywilejów otrzymanych od Ojca Świętego, ma prawo przyjąć przedstawione prośby i udziela odpustu zupełnego pod zwykłymi warunkami (spowiedź sakramentalna, Komunia Eucharystyczna i modlitwa w intencji Ojca Świętego. Niech będą one wspaniale wypre-

nione przez wiernych, prawdziwie okazuj¹cych skruc^h oraz łęby w Sanktuarium Matki Bożej, uczestnicz¹c w świętych obrzędach, przynajmniej odmówili Modlitwę Pańsk¹ oraz Wyznanie wiary.

Te przywileje zosta³y dane na zawsze. Wyklucza się jakiegokolwiek okoliczności temu przeciwstawne.

Jacobus Franciscus Stafford
Kardyna³ Świętego Kościoła Rzymskiego

Święta Bazylika Patriarchalna Liberiańska

Bazylika Papieska Najświętszej Maryi Panny Większej, pierwsza świątynia poświęcona Najświętszej Bożej Rodzicielce, chwalebna i chluba Soboru Efeskiego, przez wieki jaśniała pobożności¹ ludu Bożego, a nade wszystko Papieży, którzy ją bardzo ubogacali wieloma dobrodziejstwami duchowymi.

Do wznowienia więzi duchowej z Bazyliką Papieską Liberiańską prowadzi szczególna konieczność nawrócenia pokrewieństwa duchowego, moc¹ którego polecane są prośby powierzane Penitencjarii Apostolskiej, ażeby w poszczególnych przypadkach udzieliła następujących odpustów zupełnych spośród tych, którymi cieszy się Bazylika Najświętszej Maryi Panny Większej, a mianowicie:

1. W dzień tytularny Bazyliki Liberiańskiej, to znaczy 5 sierpnia;
2. W dniu tytułu kościoła w³asnego;
3. We wszystkie uroczystości Bogarodzicy Dziewicy Maryi;
4. Raz w roku, w dniu wybranym swobodnie przez każdego wiernego;
5. Za każdym razem, gdy wierni będą przybywać do Sanktuarium jako grupy pielgrzymkowe;

Te odpusty zosta³y w sposób wolny udzielone pod zwykłymi warunkami Sanktuarium Najświętszej Maryi Panny w Kołczynie, w Diecezji Pelplińskiej, sam kościół zaś został wpisany do wykazu Bazyliki razem z dokumentem Apostolskiej Penitencjarii, w którym zosta³y w sposób zgodny z prawem udzielone odpusty. To świadectwo zostaje wystawione, ażeby wierni albo pielgrzymi mogli się z nim zapoznać dla pomnożenia i utwierdzenia swojej pobożności.

Dan w Rzymie, 3 lipca 2009 roku

Kardyna³ Świętego Kościoła Rzymskiego
Bernard Francis Law
Archibrezbiter Papieskiej Bazyliki Liberiańskiej.

Co wiemy o... odpustach?

– Co to jest odpust?

Odpust jest to darowanie przed Bogiem kary doczesnej za grzechy, zgładzone już co do winy [por. KKK 1471], czyli takie, które zosta³y wyznane, a grzesznik uzyska³ rozgrzeszenie.

– Czy są różne odpusty?

Odpust może być czystkowy albo zupełny, czyli całkowity. Można go uzyskać tylko dla siebie bądź dla dusz w czyśćcu, lecz nie dla innej osoby.

– Skąd biorą się odpusty?

Odpusty pochodzą z tak zwanego skarbcza zasług świętych, od Jezusa i Maryi.

Z grubsza rzecz biorąc, wszyscy należymy do tej samej wspólnoty i to, co święci do niej wnieśli, w pewnych szczególnych warunkach jest dostępne także dla nas.

– Niektóre modlitwy mają na końcu dopiski w rodzaju: „100 dni odpustu” lub „300 dni odpustu”. Co one oznaczają?

Oznaczają one, że odmawianie tych modlitw bądź spełnianie pewnych

uczynków jest równoznaczne z ilości czasu przeznaczanego na pokutę w dawnym Kościele. W minionych czasach pokuta zadawana po spowiedzi mogła być niekiedy znacznie większa niż odmówienie kilka razy

modlitwy Ojcze nasz lub Zdrowaę Maryjo.

– A zatem odpust to już zamierzona historia, a nie współcześnie praktykowany zwyczaj?

Nie, cięgle mamy do czynienia z odpustami. W dzisiejszych czasach łatwo je odrzucić jako nieco dziwaczny i niemodny obyczaj, choć przecież w dalszym ciągu mają swój wartość. Niedawno, bo w 1999

roku, Watykan wydał poprawioną edycję podręcznika odpustów *Enchiridion indulgentiarum*.

– Co to jest „odpust zupełny”?

Jeżeli umarłby natychmiast po uzyskaniu odpustu zupełnego, unikłby czyśćca.

– Dlaczego?

Jest to odpuszczenie, przebaczenie w obliczu Boga doczesnej kary za grzech.

